

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 41. Synesii Ordinatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 412.

§. XLI.

Synesi Ordinatio.

Syn. ep. 57. In ea Africæ parte, quæ Orientem spectat, nempe Provincia Cyrenaica, illæ ætate illustris Episcopus Synesius Philosophus degebat. Ex primis stirpibus illius Regionis natus, originem ad Laodæmonios, qui hanc Coloniam fundaverant, referebat; imo Generis sui Auctores usque ad Eurysthenem primum Spartæ Regem ex Gente Doriorum exhibebat. Philosophiæ operam dedit Alexandria, habuitque Magistram doctissimam Hypatiam Theonis Mathematici filiam. In ea etiam Civitate Synesius uxorem duxit, & liberos suscepit. A Civibus urbis Cyrenes Patriæ suæ ad Imperatorem Arcadium anno 397. Legatus, ea dicendi libertate, qua nunquam antea Græcorum aliquis, usus est. Aulæ Constantinopolitanæ luxum & immensam Gothorum, qui soli imperabant, potentiam reprehendit. Ad sua reversus iterum totum se libris, & venationi dedit; quippe in hæc duo studia vitam particibat, & jam litteris, jam aliis oblectationibus indulgebat, ut animum lectione pasceret, & corpus non infrequenti motu roboraret.

*de Regno p.
16. &c.*

Ita Synesium vitam ducentem Philosopho dignam, & Negotiorum tam publico-

blicorum, quam domesticorum molestias ^{Sæculum V.}
 fugientem Populus Ptolemaidæ, Cyre- ^{A. C. 412.}
 naicæ Metropolis, a Theophilo Alexan-
 drino, huic enim Sedes istæ æque ac Æ-
 gypti subiciebantur, Episcopum postu-
 lavit, qui, necdum baptizatus, Christia-
 nis tamen non minus, quam Gentilibus ^{Evagr. I.}
 admirationi erat. Ubi fama hanc postu- ^{hist. c. 15.}
 lationem ad Synesi aures detulit, com-
 motus Evoptio Fratri suo, Alexandria ^{Epist. 105.}
 versanti, scripsit in hunc modum: *In-*
sania baud dubie laborarem, nisi grato a-
nimo prosequerer Ptolemaidanorum Ci-
vium Benevolentiam, quibus majori in-
pretio quam mihi metipsum sum. Verum-
tamen non mihi attendendum, an ipsi Do-
num maximum conferre velint, sed an mi-
hi expediat accipere, Et inferius: E-
piscopum Virum divinum esse decet, in
quem omnium oculi defiguntur; vix aliis
prodesse potest, nisi moribus gravis sit, &
vitam ducat omnibus oblectamentis ca-
rentem. Dotem habeat præcepta divina
Fidelibus facile communicandi, & ad do-
cendum semper paratus sit. Unus plus
cæteris omnibus laboret, si Muneri susce-
pto satisfacere velit. Vir magno animo
sit, qui tantum onus ferat. Tum fate-
tur, quantum ab hac perfectione, & vi-
tæ innocentia, Episcopo perquam neces-
saria, ut alios ad sanctitatem perducatur,
remotum se existimet. His subjungit
sequen-

Sæculum V. A. C. 412. sequentem Protestationem, quam a Fratre suo in lucem edi rogat, ut illa quando coram Deo, & hominibus, protestim contra Theophilum purgare possit.

Synesius.

Uxorem habeo, quam mihi Deus, & sacræ Theophili manus dederunt. () Jam vero id omnes sciant, nolle me ab ea separari, aut clanculum adulterorum moveam eam accedere; sed liberos gignere volo multos, & probos. Id igitur præprimis ignorare non debet ille, cui ordinandi me potestas est; hoc ipsum a Dionysio, & Paulo, quos populus in hoc Negotio delegavit, rescire poterit. Hæc Synesii Professio testatum facit, quam certus, & constans Disciplina Ecclesiasticæ eius fuerit, servandam esse Episcopis Continentiam, cum crediderit primum Ordinationis suæ obstaculum esse quod uxorem haberet. (**)* Alia impedimenta a defectu Doctrinæ eruit. *Difficile est, inquit, ne dicam impossibile, ut illa opinio,*

(*) Protestans vocem de la main Sacrée omittit. Cæterum hæc de Synesio narratio satis perplexa est, nisi forte dicendum, quod a manu sacræ Theophili uxorem acceperit, cum esset adhuc Catechumenus, nam paulo superius dictum, quod necdum fuerit baptizatus.

(**) Ex hoc loco iterum Interpretis Protestantis insania confunditur, dicentis, præceptum continentiae Clericorum, esse rem novam.

niones, quæ nobis vera demonstratione in-
 dita sunt, menti nostræ eximantur, & A. C. 412.
 non nescis, in Philosophia multas tradi,
 quæ celeberrimæ Doctrinæ (nempe Chri-
 stianæ) conciliari nequeunt. Et profe-
 cto nunquam credam, animam unacum
 corpore fuisse productam. Nunquam con-
 cedam, mundi hujus vel molem totam, vel
 partes perituras. Credo Resurrectionem,
 de qua omnes loquuntur, nobis ignotum
 esse Mysterium, & a vulgi opinionibus
 remotissimus sum. Dicit deinde, quam
 ægre venationis studium posset relinque-
 re. At denique propriæ voluntati re-
 nunciat, & omnia Theophili committit
 arbitrio.

Hæc Professio quibusdam Historia-
 rum Scriptoribus ansam dedit dicendi, *Evagr. i. c. 15. Phot. Cod. 16. Niceph. XIV. c. 55.*
 Synesium baptizatum fuisse, & Episco-
 pum ordinatum, quamvis Resurrectio-
 nem non crederet. Sed hanc non ne-
 gat; id solum ex ejus verbis eruitur,
 quod aliquod Mysterium subesse, forte
 Platoniorum Metempsychosin, aut Re-
 surrectionem Origenistarum in alia Car-
 ne, putaverit. Ut ut vero res se habeat, *v. Holsten. Dissert. ap. Vales. in Evagr.*
 credendum est, Theophilum, & Ægypti
 Episcopos Synesii Doctrinam & Fidem de
 Articulis principalibus penitus exploras-
 se, antequam ei manus imposuerint, (*)
 atque

(*) Ita omnino hæc accipienda, prout notat
 Fleu-

Sæculum V. atque ingentibus Viri meritis, rursusque
A.C. 412. temporum, & locorum necessitate fuisse

Ep. II. ep. 95
ad Olymp. permotos, ut modicum in rigore Can-
ep. 57. ep. 194 num dispensarent. Ordinatus est Epis-
v. Petav. not. copus, etiamsi summopere repugnare
init. circa annum 410. atque in Epistola ste-
 timpost Ordinationem scripta, & ad suos

Presbyteros data, affirmat, nullum non
 conatum a se adhibitum, ut id muneri
 amoliretur, & si suo licuisset uti arbitrio,
 mortem potius fuisse electurum. Spem
 suam omnem in Deo, cui nihil est im-
 possibile, ponit, petitque, ut & ipsi, &
 populus pro se orent. In alio loco dicit,
 sæpius se flexis genibus in terra prostra-
 tum ad Deum preces fudisse, ut mori se
 potius, quam Episcopum ordinari vel-
 let; cuius rei Deum testem invocat.
 Septem jam menses a tempore Ordinationis
 effluxerant, priusquam adduci po-
 tuerit, ut in medio Gregis sui habitaret.
 Experiri prius volebat, an officium Epis-
 copale Philosophiæ non adversaretur;
 quippe animus erat, si conjungi non pos-
 sent, relicta tellure patria in Græciam
 migrare, quia intelligebat, se, si inter
 suos manere vellet, postquam Episcopa-
 tum recusasset, totius populi invidiæ, &
 maledictis ferendis parem non esse futu-
 rum.

Fleurius, ut Synesii fides circa omnes articulos
 salvetur.

rum. Ita de his ad amicum suum Olym-
pium scripsit.

Sæculum V.
A. C. 412.

§. XLII.

*Epistola ad Theophilum de S. Chry-
sostomi amico.*

Ep. 95.

Primo quo Synesius Episcopatum gere-
bat anno Theophilum Alexandrinum
in Caufa Alexandri Episcopi Basinopoli-
tani in Bithynia consuluit. *Alexander*
Cyreneensis, inquit, *ex Ordine Senato-*
rum, Institutum Monasticum ad huc juve-
nis amplexus, cum crescente ætate multum
profecisset, Diaconus, & deinde Presby-
ter ordinatus est. Negotiorum causa ad
Regiam profectus, litteras commendatitias
babebat ad Joannem beatæ memoriæ da-
tas. Liceat mihi per te ita de eo loqui,
defunctus enim est, & lites omnes morte
finiri oportet. Hæc Synesii verba notari
merentur; quia de S. Chrysofomo loqui-
tur ad Theophilum capitalem ejus ini-
micum. Tum prosequitur: Itaque A-
lexander Joanni commendatus ante Eccle-
siarum Schisma ipsius manibus Episcopus
Basinopolitanus ordinatus est. Superve-
niente Schismate amicus illius, a quo or-
dinatus fuerat, & ejus partibus addictus
permansit. Quæ in hac causa acta fue-
runt nemo te melius scit, & vidi litteras
magna prudentia scriptas a te ad Beatum
Atticum directas, & eo consilio, sicut mi-

Ep. 66.

Hist. Eccles. Tom. V.

Ll

hi